

Kereső Szó

a rákosmenti evangélikusok értesítője

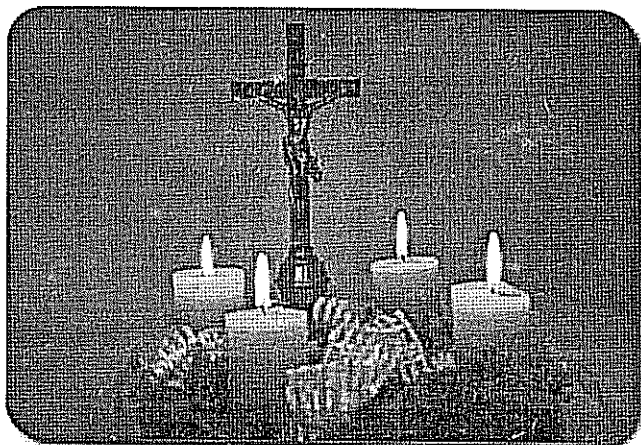
XIV. évfolyam 31. szám

Erős vár a mi Istenünk!

A. D. 2009. november

Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden ember számára!

(Tit 2,11)

Örömteli Karácsonyi Ünnepeket és Áldott Újesztendőt kívánunk
Önök és Családjának

„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énevelem”

(Jel 3,20)

„Ő jön. Bizony nem te mégy hozzá s hozod el Őt, hiszen elérhetetlenül magasan és megszerte van tőled. Minden értékeddel és semmiféle fáradtságos vesződséggel sem érhetsz fel hozzá, nehogy dicsekedhess, mintha szolgálatoddal és érdemeddel te hajlitanád Őt magadhoz. Nem, édes atyámfia, érdem és méltóság itt semmivé válik, s nem marad más, csak merő érdemtelen méltatlanság az egyik oldalon – nálad; s csupa irgalmas kegyelem a másik oldalon – Nála. Koldus és király találkozója ez” – írta Luther Márton egyik adventi prédikációjában közel ötszáz évvel ezelőtt. Az adventi időszakban erre, a hozzánk érkező király fogadására készülünk.

Valóban koldus és király találkozója ez, amelyben látszólag minden fordítva van: Látszólag Ő a koldus, az istállóban születő betlehemi gyermek, akinek már születésekor az életére akarnak törni. Ő a koldus, akinek nincs hova lehajtani a fejét, akit gúnyolnak, megostoroznak, arcul köpnek. Ő a koldus a latrokkal együtt keresztre feszített. És mi, az ember vagyunk a király, aki mindezt tette vele, mi vagyunk a gyermekgyilkos Heródes, a saját kegyességében bízó farizeus, a feszítsd meg-et kiáltó tömeg. Látszólag minden fordítva van. És ez az adventi-karácsonyi evangélium: Az önmagát mindenható királynak képzelő koldushoz eljön a menny és föld királya koldusként.

Mert a koldus mi vagyunk, akiket koldussá tett a bűn. A Biblia első lapjain mondja az Úr Káinnak, még mielőtt bekövetkezne az első gyilkosság: „Ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, rád vágyódik, de te uralkodjál rajta” (1Móz 4,7). A bűn ma is az ajtó előtt leselkedik, ma is koldussá tesz, és uralkodni azóta sem tudunk rajta, de egyetlen reménységünk, hogy van még Valaki, aki az ajtó előtt áll. Jézus, aki nem leselkedik, de zörget. Most is. Nálunk is!

„Jer, tárjunk ajtót még ma mind! A legnagyobb király van itt” (Ék 137,1)

Grendorf Péter

Keresztúron a kereszt teológusaként

Bemutatkozik Grendorf Péter az új beosztott lelkész

„Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat, pedig mint szolgáitokat Jézusért” (2Kor 4,5) Pál apostol világosan kijelöli minden kor, minden igehirdetőjének feladatát. Önmagunk helyett Krisztusról beszélni, magunkról pedig legfeljebb, mint az Ő szolgáiról. Egész életünkben és szolgálatunkban ennek az alapelvnek szeretnénk megfelelni feleségemmel. Ha sikerül, nem a mi érdemünk. Most

mégis bemutatkozásra kértek.

Budapesten születtem, 1979. február 3-án. Szeretetteljes családi légkörben nevelkedtem Kispesten. Szüleim példás házassága, erkölcsi tartása, valamint az egész családukra jellemző – és a konfliktusok kezelésében is eredményesnek bizonyuló – humor meghatározó hatással volt későbbi életem alakulására, sokszor jelentett kapaszkodót és átlendített a nehézségeken. Iskoláimat Budapesten végeztem a Ferencvárosban, majd érettségi után a Kőbányai Zenei Stúdió növendékeként szereztem középfokú szakképesítést, mint szórakoztató-zenész – basszusgitáros 2001-ben.

A hit kérdései huszonegy éves koromig nem foglalkoztattak különösebben. Gyermekkoromat meghatározta, hogy amióta csak magtanultam beszélni dadogtam, amely beszédhiba gyermekként, még szüleim szeretete és türelme ellenére is, sok nehézséget jelentett számomra. Az akadozó beszéd mulatságos jelenség, amit előszeretettel utánoz a többi gyermek. Ez a tény már korán a gyengék, elesettek, esélytelenek, fogyatékosok oldalára állított, hiszen saját bőrömön tapasztaltam meg, hogy milyen az embernek önhibáján kívül kiszolgáltatottnak lenni. Hiszem, hogy a Szentlélek Úristen rendezte így, ez volt az első lépés Jézus felé. 2000 őszén nyitottam ki először a Bibliát azzal a nem titkolt szándékkal, hogy leleplezzem a keresztyén hit ellentmondásait, képtelenségét, idejétmúltságát. Az evangéliumi történetekben elérem kerülő Jézus alakja azonban elementáris hatással volt rám. Éjszakákon át olvastam, nem tudtam betelni vele. Kedvenc antikváriumomban már nem csak a szépirodalom, de a vallás tárgykörében is keresgéltem könyveket, hogy segítsenek az újonnan felfedezett Szentírás megértésében. Újra csak a Szentlélek vezetésének tudom be, hogy éppen Luther iratai kerültek a kezembe, és a reformátor vezetett be a keresztyén tanítás rejtelmeibe. Ma már mosolygok azon, ahogy hitvalló lutheránus lettem, még azelőtt, hogy akárcsak egyszer is jártam volna evangélikus templomban. Ez sem váratott magára sokáig. A Deák térre először Bach zenéje vitt, aztán az ott hallott igehirdetések hatására elkezdtem vasárnaponként jární istentiszteletre. Az egyik alkalommal egy idős lelkész prédikált, és úgy éreztem, hogy Jézus szavai, rajta keresztül személyesen hozzám szólnak. Világossá vált, hogy egész életem a megfeszített Isten Fiú felé tartott, és most benne céljához ért. Keresztje minden addigit gyökeresen átértékelte és feltámadása új viszonyt hozott létre életem minden területén. Azóta is büszkén vallom magam – Luther nyomán – a kereszt teológusának. Itt említem, hogy 2007. december 1. óta tagja vagyok a Magyarországi Luther Szövetség elnökségének, mint ügyvezető titkár.

Sokáig kerestem, hogy milyen utat szán nekem az én Uram, hogyan tudnám a leginkább szolgálni Őt. A lelkési pálya meg sem fordult a fejemben sokáig, hiszen beszédhibásként ez abszurdnak tűnt. Végül mégis – minden kezdeti tiltakozásom ellenére – nem lett kétséges, hogy éppen felszentelt igehirdetőként tehetem a legtöbbet az evangélium terjedéséért. De azóta is vallom, hogy nem csak lelkészként lehet az Isten szeretetének örömhírét terjeszteni. Múltamból következően nem éreztem elég kipróbálnak magamat és hitemet, hogy jelentkezzek a teológiára, aminek az lett a vége, hogy 2002-ben megérkezett a behívóparancs a sorkatonai szolgálat megkezdésére. Lelkiismereti okokra hivatkozva, a fegyveres szolgálat helyett ún. polgári szolgálatot kértem, amit – Isten csodálatos munkálkodása nyomán – gyülekezetem-

ben, a Deák téren tölthettem. Lelkészeim mondták, hogy ha ez alatt az egy év alatt nem megy el a kedvem a lelkészi szolgálattól, akkor valóban Isten akarata, hogy pap legyek. Elsősorban szociális munkát végeztem ez alatt az idő alatt, időseket, betegeket, magányosokat látogattam, valamint temetésekben voltam kántor, kisebb egyéb hivatali teendők mellett.

Teológiai tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen 2003-ban kezdtem meg. A záró-szigorlatok és a diplomavédést követően 2008-ban Hévízgyörkön töltöttem a hatodévet, mint lelkészjelölt. 2008 szeptemberében nagy fordulatot vett az életem, házasságot kötöttem teológiai évfolyamtársammal, Balogh Melindával, aki nem csak a mindennapjaimat tette boldogabbá, de a szolgálásban is megbízható társam. 2009. június 27-én volt az ordinációnk, feleségem gyülekezetében, a pestszentlőrinci evangélikus templomban. Melinda a Deák téri gyülekezetbe került beosztott lelkészként – ahol hatodévet is töltötte – valamint az Ifjúsági Osztályon segíti a Szélrózsa találkozó szervezését. Engem pedig augusztus elsejével osztott be Egyházkerületünk püspöke Rákoskereszttúra.

Szolgálatomat Isten előtti felelősséggel, a gyülekezet javára és épülésére szeretném végezni, a kereszti teológusaként, a Megfeszített és Feltámadt Krisztus hűséges hirdetőjeként. Ehhez kérem Uram segítségét és a gyülekezet imádságát!

Személyes szó

Ha Isten megengedi, ez év karácsony második napján betöltöm 88. életévet. Mióta lelkészi szolgálatot végzek, az Ő ajándéka számomra, hogy ezen a napon mindig hirdethetem az Ő igéjét. Sőt, életem első szolgálatát – rákoshegyi születésű- és illetőségűként – az itteni szószéken, 1942-ben végeztem Kósa Pál akkori lelkész felkérésére. Azután másutt végeztem lelkészi szolgálatot, de 1990-ben nyugdíjba mentem, és Vecsésről az édesapámtól örökölt házba költöztem vissza feleségemmel együtt, akivel most vagyunk 61 éves házaspár.

Kósa László lelkész szívesen ajánlotta fel számomra az alkalmi igehirdető szolgálatot, és annak a kérésnek is készségesen helyt adott, hogy karácsony második ünnepén újra mindig azon a szószéken végezhettem az igehirdető szolgálatot, ahol azelőtt, itt Rákoshegyen. Megengedte ezt ugyanilyen szíves készséggel Nagyné Szeker Éva jelenlegi lelkész is, Eszlényi Ákos másodlelkész segítségével.

Most azonban egészségi állapotom gyengülésével arra a józan elhatározásra jutottam, hogy ne lépjek többé szószékre se Rákoshegyen, se a gyülekezet többi templomában.

Utoljára fogok idén december 26-án ígét hirdetni. Végtelenül hálás vagyok az Úrnak, hogy ez idáig Szentlelke segítségével nyugdíjas időmben is szolgálhattam a gyülekezet minden templomában. Ővé a dicsőség, a gyülekezetnek és mindenkori

vezetőinek pedig a hálás köszönet. Szavaimat nem búcsúzásnak szánom, hiszen amíg lehet – miközben esetleg olykor más gyülekezet templomába is eljuthatok – ez marad a gyülekezeti otthonom.

„Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: Azé a dicsőség az egyházban Jézus Krisztus által nemzedékről nemzedékre, örökkön örökké. Ámen”

Marschalkó Gyula

Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden ember számára!

(Tit 2,11)

**„S míg csillagok kezdenek pislákolni,
Töprengjünk az eljövő felől:
Hogyan kellene megszólalni?
S mindent elülről kezdeni?”**

(Dsida Jenő)

December közepén egyre gyakrabban mondjuk, hogy jönnek az ünnepek. Nem az ünnepek jönnek, hanem a Megváltó jön és ez az ünnep. Sokak számára Krisztus csodálatos mélységű bölcselő. Tisztelettel említik, hogy nála megfontoltabb gondolkodó nem élt a földön. Mások szerint páratlan nemességű életpélda. Ha feltekintünk szeretettől és szolgálattól áthatott életére, jobbak leszünk általa. Nem elégedhetünk meg azzal, hogy ismereteink vannak róla, hogy ki volt az a názáreti Jézus. A lelkünknek kell a Krisztust érezni, hitünkkel kell Őt átölelni.

Jézus istállóban való születése azt fejezi ki, hogy az élet lényegéhez nem kell túl sok külsőség, díszlet. Az élethez hozzátartozik a család, a munka, a kultúra, a szórakozás, de egyik sem, sőt mind együtt sem a lényeg. Mindezeket nem megvetni kell, ellenkezőleg, bennük a lényegyet, az isteni életet kell keresni. S amikor ezt teszi az ember, megtalálja a vágyott boldogságát.

Sokszor érezzük az életet hidegnek és sötétnek, értelmetlen taposómalomnak, reménytelenül és szürkén egyhangúnak. Jó vagy kiemelkedő események meg-megszépítik életünket, de ritkák és kiszámíthatatlanok. Önmagában az első, a betlehemi karácsony egyáltalán nem volt szép, vagy hangulatos, sőt! Egy valami tette örök-széppé: Megjelent benne a Megváltó, Isten üdvözítő kegyelme. Őbenne az Isten jósága és irgalma, bűnbocsátó és megtartó nagysága. Megértette az emberrel, hogy nem lehet olyan nyomorúság, olyan szürkesség, olyan elhagyatottság, amely elhordozhatóvá és széppé ne válna, ha megjelenik benne az Isten. Karácsony azért van, hogy ezt észrevegyük, megérezzük.

Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden ember számára!

(Tit 2,11)

Nagyné Szeker Éva

„Mezei futóversenyen”

Születésnapi interjú Ferenczy Zoltán nyugdíjas lelkésszel

– Kedves Zoli bácsi!

Az 1940-es évek végén Svédországban volt ösztöndíjas, évekig vezette a Podmaniczky Pál Misziói Intézetet, majd a rákoskeresztúri evangélikus gyülekezetnek segédlelkésze, 1956-tól másodlelkésze volt. 2009. májusban az egyházkerülettől megkapta az Ordass-díjat. Kiragadott mozaikdarabjai ezek egy szolgálatban gazdag lelkési életútnak.

Milyen gondolatok foglalkoztatják közelgő 90. születésnapja előtt?

– Nekem nem a múlt, hanem csak a jövőendő számít. Határt húzok a múlt és a jelen között, mert „aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.” Amikor nyugdíjba mentem, igyekeztem Pálhoz hasonlóan tenni. Lezártam a múltat azért, hogy minden erővel a jövő felé nézhessek, és a holnapra készülhessek. Családom unszolására elkezdtem megírni életrajzomat. Azt próbáltam benne megörökíteni, ami Isten munkája volt az életemben. Istennek hála azért, amit elvégezhettem.

– A helyi újságot lapozva látom, hogy azért nem köszönt el teljesen a múlttól.

– Nem vetem meg a múltat, mert nagyon fontos volt, amit az elődeink vagy mi tettünk. A régiek közül különösen Bél Mátyás alakja foglalkoztatott. A rákoshegyi lapban meg is jelent róla egy frásom. Adtam belőle a Bél Mátyás utcában lakóknak is, ahol most lakunk. (Előtte 35 évig szolgálati lakásban a Petőfi utcai volt Patay-villában éltünk itt Rákoshegyen.)

– Mégis mi lehet fontos a múltból?

– Mindenféle megemlékezés első pontja a keresztség ténye. Az előrenéző keresztyén ember egyetlen ponton tekinthet vissza: Isten mit cselekedett vele a keresztségben. Ha vasárnapról vasárnapra sorozatot kellene tartanom, erről prédikálnék.

– És mi fontos a jövőben?

– Reálisan számolnunk kell azzal, hogy kimegyünk ebből a világból. A földi lét bizonyosan véget ér. Az elmúlás tényét nem lehet elfelejteni. Hatalmas mezei futóversenyen érzem magamat, másokkal együtt futok. Célegyenest igyekszem. Az a reménységem, hogy a velem együtt futók nem lankadnak meg a cél előtt. Hazaérünk. Földi futásunk értelme az örökkévalóságba érkezés. A meny örök dicsősége vár ránk. Célba érkezésemet Krisztus Urunk haza hívó szava előzi meg, de nem tudom, hogy ezt mikor és milyen körülmények között hallom meg.

– Zoli bácsiéknak három gyermekük van. A szülő mindig egyszerre néz a múltba, de a jövőbe is.

– Igen? Így van. 1954 óta élek a kerületben, a gyerekeink itt születtek, itt jártak iskolába. Egyiküknél sem volt kérdés, hogy ők is teológiát tanulnak. Zoltán fiunk lelkész, az 1980-as évek eleje óta Németországban él családjával. Ott 6 unokánk van. Erzsike lányunk is elvégezte a Teológiát. Most Lovászpatonán lelkész, egy fia van. Péter is elkezdte a teológiai tanulmányait, de néhány év múlva kirakták arra hivatkozva, hogy „sokat hiányzik”. Az igazi ok nem ez volt, de ez is a múltnak az a része, amelyet mára lezártam.

– Hogyan éli meg a keresztyén életet a nyugdíjas mindennapokban?

– Ebben igazi társam a feleségem. Erzsike betegségemben is biztos segítőm és szellemi támaszom. Minden napot reggeli imádsággal és áhítattal kezdünk, az Útmutatóban elolvassuk a napi ígét. Délben és este is tartunk áhítatot, közösen imádkozunk, elmondjuk a hitvallást és a

Miatyánkot, a 10 parancsolatot. Énekelünk az énekeskönyvből, de a régi ébredési énekeket is elővesszük. Olvassuk a Bibliát, a különböző bibliafordításokat is. Mostanában leginkább az egymásnak ellentmondó bibliai kijelentések foglalkoztatnak. Teológiai munkákat is olvasunk. Rendszeresen kapunk magnókazettán igehirdetéseket, azokat is meghallgatjuk. Ezen kívül igyekszünk mindenről tájékozódni, ami az egyházunkban történik. Mivel nagyon rosszul látok, feleségem felolvass az Evangélikus Életből, a különböző gyülekezeti újságokból, amik járnak nekünk. Marschalkó Gyula nyugdíjas lelkészársam havonta meglátogat minket. Mivel ő nálam sokkal mozgékonyabb, sok egyházi rendezvényre eljut. Amikor eljön hozzánk, előveszi a nap-tárát és beszámol minden eseményről, amin járt.

– *Erzsike néni megsúgta, hogy kérdezzem a „telefonszöszékről” is. Mi ez vajon?*

– Sokszor hívnak fel minket telefonon különböző akciós ajánlatokkal. Ilyenkor vissza szoktam kérdezni, hogy a hívó tudja-e, hogy ő is megváltott ember. A legkülönbözőbb válaszokat kapom. A telefon összeköt a gyülekezeti tagokkal, a volt konfirmandusaimmal, de a lelkészársáimmal is. Gáncs Aladárral, id. Görög Tiborral rendszeresen teológiai vitákat folytatunk telefonon.

– *Mi e viták tárgya?*

– Hibás és egyoldalú látás, ha mindig csak a bűneinkről beszélünk. Nem csak ez a kapcsolat van Isten és ember között, a szeretet legalább ilyen fontos. De az Isten-kérdés és Isten-ember kapcsolata is titok, amit nem tudunk teljesen megfejteni.

Mirák Katalin

Dolgainkról

Négytemplomos gyülekezet vagyunk. E négy templomnak és a hozzájuk tartozó egyéb létesítményeknek a fenntartása folyamatos műszaki, felújítási, karbantartási, kezelési feladatokat ad számunkra. Így volt ez ebben az esztendőben is.

Kiemelt jelentőségű volt a rákosligeti templom fűtésének megoldása. Húsvétra készült el a Quasimodo Kft. által kivitelezett korszerű padfűtés, mely reménység szerint hosszú évekre biztosítani fogja a téli istentiszteleteken való normális hőérzetet és nem mellékesen a csendet is.

Júliusban a másodlelkészi lakás tisztasági festését végeztettük el, Grendorf Péternek, az új segédlelkésznek érkezése előtt.

Az utóbbi évek váratlanul gyakori és hatalmas esőzéseinek eredménye volt a rákoskeresztúri templom beázása. Nyár végére megtörtént a hiányzó lefolyó pótlása, szegélylemezek cseréje, törött tetőfedőlemezek cseréje, hézagok tömitése, ereszcatornák tisztítása. Visszakerült a helyére az oldaltorony letörött keresztje is. A templomon végzett munkák mellett a gyülekezeti ház „attika” csatornájának szükséges javítására, felújítására is sor került.

A fal kiszáradása után lehetett elvégezni a belső munkákat. A lelkészpad felett és a karzat oldalán vakolatjavításra, pótlásra volt szükség, majd az új tapéta felrakására és festésére.

A külső vállalkozók felújítási, javítási munkái mellett meg kell említeni a gyülekezet tagjai által elvégzetteket is. Gondolok itt a rákosligeti és a rákoscsabai

templomkertek rendezésére, takarítására. Ide tartozik a „napi”, folyamatos üzemeltetés is. A templomgazdák, egyházfik, alkalmi vagy rendszeres segítők munkája nélkül nem képzelhető el a rendezett gyülekezeti élet. Takarítanak, rendet tesznek kívül, belül, intézik a fűtést, gondoskodnak a templomokról.

Visszatérve a beruházási, felújítási munkákhoz, néhány szót a jövőről: megoldásra vár a rákoskeresztúri templom korszerű hangoztatása. A következő év feladata lesz a rákoshegyi templomban mosdó, WC építése. A presbitérium előtt van „gondolkodás” szintjén a keresztúri templom alatti urnatemető létesítésének kérdése. A ligeti gyülekezeti ház sorsa is döntésre vár. Műszaki megoldást kell találni a rákoskeresztúri templom megfelelő „kiszellőztetésére” a gázfűtés nyomán keletkező pára miatt.

Munka, feladat van (lesz) bőven. A feltételek (anyagi, dologi) elégséges, okos, hasznos biztosítása a gyülekezeten, a gyülekezet tehervállalásán múlik.

Wiszkidenszky András gondnok

Templomszentelési emlékünnepeünk vendége: Maczkó Mária

A 2009. november 15-i templomszentelési hálaadó istentiszteleten az 1932 november 20-i rákosligeti és az 1943. november 14-i rákoskeresztúri templomszentelésre emlékeztünk. Isten ígéjét Győri Gábor, a Pesti Egyházmegye esperese hirdette, énekszámokkal szolgált az eMerTon- és Magyar Örökség díjas énekes, Maczkó Mária. E napon emléktábla avatással tisztelegtünk a rákosligeti templomépítők, Geyer H. Viktor, dr. Pajor Ákos rákosligeti felügyelők emlékének.

Maczkó Mária a magyarlakta településeken evangélikus, katolikus és református templomban dicséri énekmondással az Urat. Szolgálatáról így vall az Új Ember katolikus újságnak: „Az ének maga a csoda, a lélek megtartó ereje, azért van, hogy el ne hervadjon a szívünk. A dalolással kifejezhetjük gondolatainkat, örömmünket, bánatunkat, fájdalomunkat. Az énekek elhosszabbítják közénk a patakok csengését, az erdők sutogását, a mezők sóhajait, az öregek emlékeit és az ifjak igyekezetét, hogy átmelegedjék a szívünk az ének tisztaságától. Többször megtapasztaltam, hogy az az ének, amely kapcsolatot tart Istennel, amelynek igazából ő a forrása, gyógyítja a lelket, kiűzve a sivárságot, az igénytelenség démonát. Az a hivatásom, hogy kimondva-kimondatlanul Istentől énekeljek, hogy a hangommal, a hitemmel és a szeretetemmel örömet adjak az embereknek. Ezért mondom magamról, hogy szolgálatos énekes vagyok.” Jó volt e szolgálatot hallgatni Rákoskeresztúron.

Melczer János Alapítvány: 17 esztendeje alapították...

Gyülekezeti felügyelőnk dr. Léránt István 1992. február 13-án alapította a Rákoskeresztúri Egyházközség Melczer János Alapítványát. A közhasznú szervezet fő célja a gyülekezetünk kulturális, oktatási és vallási tevékenységének támogatása.

Ennek keretében az alapítvány hozzájárul könyvek, egyházi folyóiratok beszerzéséhez, gyermekeink táboroztatásához, és a közösségi élethez kapcsolódó egyéb beszerzésekhez.

A 2008. esztendőben az Alapítvány számlájára az 1% személyi jövedelemadókból és más befizetésekből 952.424 Forint érkezett. Köszönjük a befizetéseket!

Az Alapítványra történő befizetések esetén igénybe vehető kedvezményekről felvilágosítást adunk a +36-1-2564224 +36-20-8248021 telefonon.

Szalay Zsuzsanna

Magyarországi Evangélikus Egyház.
Technikai szám: 0035
Gyülekezetünk bankszámla száma:
11717009-20004934

Melczer János Alapítvány.
Adószáma: 18010035-1-42
A Melczer János Alapítvány számlaszáma:
11717009-20025421

Készülünk a II. Melczer bálra

A Melczer János Alapítvány Kuratóriuma szeretettel hívja és várja Önt és családját a 2010. február 13-án, szombaton 18 órakor megrendezendő II. Melczer bálra. Helyszín a Vagyász Ferenc Művelődési Ház. A XVII. kerületi evangélikusok bálján is szeretnénk bemutatni a Rákoskeresztúr múltjában oly jelentős gyülekezetünket, az evangélikusságot Budapest Főváros XVII.

kerülete polgárainak.

A bál megrendezéséhez adományokat, pénzbeli felajánlásokat örömmel fogadunk. A programról, részletekről 2010. január 15 után tájékozódhat <http://rakoskeresztur.lutheran.hu> honlapon és a lelkészi hivatalban +36-1-2564224.

Ádventi programok gyülekezetünkben

2009. december 2 - szerda - 17 óra bibliai esték:
Igét hirdet: *Vető István* cinkotai lelkész

2009. december 5 - szombat - 16 óra
Visky András: Júlia c. monodrámája
Előadja: *Dér Denisa* színművész

2009. december 6 - vasárnap - 17 óra zenés áhítat
Orgonál: *dr. Fabiny Balázs*, Krems an der Donau, Ausztria

2009. december 9 - szerda - 17 óra bibliai esték.
Igét hirdet: *Gulácsyné Fabulya Hilda*
Közreműködik a budapesti Szlovákajkú Gyülekezet énekkara

2009. december 12 - szombat - 16 óra
Pásztor voltam Gyimesben címmel
vetített képes előadást tart *Bakay Péter* ev. lelkész

2009. december 13 - vasárnap 15 és 18 óra között
Kézműves gyermekdélután.

2009. december 17 - csütörtök - 18 óra
A *Körösi Csoma Sándor Ált. Iskola* karácsonyi koncertje

Ünnepi Istentiszteleti rend 2009 karácsonyán

XII. 24.	Rákoskeresztúr	17:00	
XII. 24.	Rákoshegy	17:00	
XII. 24.	Rákoscscaba	20:30	
XII. 25.	SzRSz		Úrvacsora
XII. 26.	SzRSz		Úrvacsora
XII. 27.	SzRSz		Úrvacsora
XII. 30.	Rákoskeresztúr	18:00	Este gyászistentisztelet
XII. 31.	Rákoskeresztúr	17:00	
I. 1.	SzRSz		Úrvacsora
I. 3.	SzRSz		

SzRSz: Szokott rend szerint: Rákoscscaba, Rákoshegy: 9:00^h, Rákoskeresztúr: 10:30^h,
Rákosliget: 11:00^h

Szolgálataink

2009. április 1 – 2009. október 31 között

Áldási Nóra Panka, Andorkó Bence, Bollók Blanka Ágnes, Bencze Dániel, Benkő Csenger, Bodor Attila Dominik, Farkas Réka, Fülöp Hilda Margit, Gecse Patrik György, Hámori Jázmin Napsugár, Huszti Olivér, Juhász Karina, Komáromi Szilvia Anikó, Komáromi Gergő, Krisák Angéla, Lechner Dávid, Lechner Henriett, Marschalkó Máté, Milyán Ákos Barnabás, Molnár Illés Ervin, Molnár Lídia Emília, Németh Zsófia Erzsébet, Noszlopy Milán Csaba, Papdi Máté, Parázso Dominik, Paunok Eszter Sára, Péntes Lujza, Pesti Antónia, Pesti Vince, Pintér Annamária, Prekler Katalin, Romhádi Julianna, Sipos Eszter, Sipos János, Sziklai Emma, Szücsy Olivér, Téglás Málna, Vereckei Nikolett Éva, Vizi Karolina Anna

Klein András & Füle Zsófia, Murai Zsolt & Lakatos Judit, Pesti Attila & Szabó Zsuzsanna, dr. Szabó Barna István & dr. Schleckmann Anita

Bija Józsefné Trenovszky Ilona 101, özv. Bertók Mihályné Mogyorósi Ilona 75, Cserna István 83, Csizmadia Vilmosné Győri Éva 69, Dézsy Ferenc 86, Filipuszky János 88, Filipuszky Tibor Gyula 47, Füzesi Jánosné Pupek Erzsébet 79, özv. Gyurcsánszky Pálné Sziefert Erzsébet 92, Horváth Erzsébet 91, Hunyadi Lajosné Gyarmathy Ilona 66, Ikladi Lajos 50, Kakának Józsefné Turai Anna 66, özv. Kovács Mihályné Racskó Zsuzsanna 77, özv. Kuzma Józsefné Takács Ilona 80, Lukács János 86, Marton Lászlóné Bartók Erzsébet 92, Mihalovits Béla 85, Miklós Piroska 99, Mirák János 55, Nagy Jánosné Turcsán Mária 77, özv. Nagy Sándorné Birán Ilona 82, özv. Négrády Mihályné Benedek Katalin 77, Oszlai László 59, Palovecz István 89, Palyaga István 75, Pável Sándorné Kracsmarik Erzsébet 56, Péter Endréné Tolmácsi Erzsébet 74, Pupek István 63, Pupek Jánosné Tóth Katalin 74, Rákos István 62, özv. Schleckmann Jánosné Schleckmann Zsuzsanna 77, Siffler Ernő 74, Szabó Józsefné Tomcsik Erzsébet 77, Szekeres György 67, Szentesi János 84, Takács Györgyné Brunner Katalin 65

Barátság

„Olyan, mint a mustármag, mikor elvetik a földbe, kisebb minden magnál a földön, miután pedig elvetették, megnő és nagyobb lesz minden veteményénél, és olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az égi madarak.”

Mk. 3,4(31-33)

A magot elvetették 1972-ben, amikor a raumai gyülekezet kántora, orgonistája Erkki Tallila járt a gyülekezetünkben. Az 1980-as esztendő, amikor az elvetett mag sarjadni, növekedni kezdett. Ágakat hajtani 1990-es évektől kezdett, és az elődök árnyékában fészket rak-

tünk mi, akiknek megadatott a lehetőség, hogy részesei lehetünk ennek a barátságnak, a rumaai, a noormarkkui testvérgyülekezetünkkel.

Jó szokássá váltak ezek a találkozók, hiszen minden évben lehetőségünk van egymás megvendéglésére. A kezdetekben ez azt jelentette, hogy Finnországban a barátaink valóban a saját lakásukban, házukban adtak lehetőséget az Ő életük megismerésére.

Hálás vagyok Kósa Lászlónak, aki ennek a kapcsolatnak az elindítója, Mayer Mihálynak, aki hosszú ideig volt a finn-magyar bizottság vezetője, mert ezt a szép feladatot 1995-től én végezhetem gyülekezetünkben. Köszönet minden finn barátunknak, aki nem hagyta, hogy ez a kapcsolat megszakadjon.

Az elmúlt közel 30 év alatt sok barátság szövődött, és sajnos sok testvérünk már nincs közöttünk. Az idei évben Kósa László mellett, Nagyné Szeker Éva volt a vezetőnk. Meghívásunkat a 2010-es évre mindkét gyülekezet elfogadta. Noormarkkui testvéreink már jelezték jövetelük időpontját: 2009. április 23-26.

Szeretettel várunk mindenkit, aki már volt, és aki még nem volt Finnországban, hogy találkozhassanak testvéreinkkel.

Raumában most jött el az ideje Esa Saurama lelkész nyugdíjba menetelének. A búcsúztatóra, mely 2009. november 29.-én kerül sor, hivatalos meghívót kapott a gyülekezetünk. A képviselőt Kósa László nyugalmazott lelkészünk és én, Schilt Veronika a finn-magyar bizottság vezetője látjuk el, magunkkal víve minden testvérünk üdvözlését, jókívánságát.

Schilt Veronika

Presbiterképzés indul egyházunkban, egyházmegyénkben

Sok áldás kíséerte az evangélikus presbiterok első országos találkozóját. A találkozó egyik kiemelt témája volt a presbiterképzés elindítása egyházunkban. A presbiter képzés ügyével megbízott munkacsoport nem egy kész, megváltoztathatatlan programot mutatott be a találkozón, hanem egy olyan tervet, amit éppen a jelenlevő és a későbbi hozzászólók együtt alakíthatnak az előkészítő munkacsoport tagjaival.

A visszajelzések alapján megállapítást nyert, hogy egyházunkban kiemelkedő és megtisztelő szolgálat a presbiterképzés, s e szolgálatátétel megerősítését segíti elő az új képzés. Egyházmegyénk is arra készül, hogy budapesti regionális presbiterképzést indítson. 2010 őszétől jelenlegi, volt és leendő presbiter, valamint minden érdeklődő részt vehet majd az évente valószínűleg két alkalommal hétvégeken megrendezett alkalmakon.

Előzetes regisztráció a lelkési hivatalban +36-1-2564224 +36-20-8248021

GYÜLEKEZETI TERJESZTÉSBEN ÉS HASZNÁLATRA
SZERKESZTI: DR. LÉRÁNT ISTVÁN FELÜGYELŐ ✉ istvan.lerant@lutheran.hu
☒ BUDAPEST, BAKANCOS UTCA 2. H-1173.

☎: (06-20) 8248021 – NAGYNÉ SZEKER ÉVA ✉ eva.szeker@lutheran.hu
☎: (06-1) 253-5116 – GRENDORF PÉTER ✉ peter.grendorf@gmail.com

INTERNET VÁLTOZAT: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>